

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121430797
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121430797.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: I. F., T.. XX. XX. XXXX, H. Y.M. XX, XXX XX H., o zaplatenie 7 972,16 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 459,30 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 153,10 Eur od 18. 03. 2022 do 14. 04. 2022, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 306,20 Eur od 15. 04. 2022 do 18. 05. 2022, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 459,30 Eur od 19. 05. 2022 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 88,48 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej „právny predchodca žalobcu“) z titulu zlúčenia, sa žalobou doručenou súdu dňa 29. 07. 2021 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 7.972,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28. 12. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa XX. XX. XXXX zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, resp. kód XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 9.000,- Eur. Túto mal žalovaný splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 120,89 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 14506,80 Eur. Do podania žaloby na súd uhradil žalovaný 3386,35 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 26. 10. 2018 - predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok s dodatočnou lehotou na plnenie viac než 30 dní s upozornením na možnosť úver zosplatiť ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19. 12. 2018 úver zosplatnil v súlade s bodom 10.2 zmluvných podmienok, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22. 12. 2018 „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 7972,16 Eur ako súčet predpísaných splátok do zosplatnenia úveru (32 x 120,89 Eur = 3868,48 Eur) a sumy splátok po zosplatnení (7490,03 Eur) mínus prijaté úhrady 3386,35 Eur. Zároveň si žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 28.12.2018 (deň po zosplatnení úveru) do zaplatenia.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 13Csp/59/2021 - 48 zo dňa 02.09.2021, voči ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Žalovaný v odpore uviedol, že pôžička, ktorá je predmetom vymáhania, bola poskytnutá na kúpu rodinného domu v čase, keď bol ešte ženatý s Z. F., M., W., T., XX. XX. XXXX. Túto pôžičku splácal iba on. Je ochotný splatiť 50 % dlhu, pretože je rozvedený a s manželkou sa dohodli, že ona splatí polovicu dlhu. Tiež uviedol, že splatil 3 386,35 Eur, pričom úver po rozvoде ďalej splácal, pričom jeho bývalá manželka napriek dohode, že splatí polovicu, nesplácala nič, v dôsledku čoho vznikli pokuty. Svoje tvrdenia ničím nepreukázal.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že skutočnosť, že žalovaný spolu so spoludlžníčkou prestali splácať poskytnutý spotrebiteľský úver kvôli nepriaznivej finančnej situácii nie je dôvod na zamietnutie žaloby, preto navrhol, aby súd žalobe po vykonanom dokazovaní vyhovel.

4. Uznesením č. k. 13Csp/59/2021 - 103 zo dňa 15. 02. 2022 súd pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, na ktorú bola počas konania žalovaná pohľadávka postúpená.

5. Následným písomným podaním žalovaný oznámil súdu, že uznáva svoj dlh a prehlasuje, že ho bude splácať čiastkou 150,- Eur mesačne.

6. Podaním zo dňa 08.06.2022 právny zástupca žalobcu navrhol, aby súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania rozhodol vo veci bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Zároveň oznámil, že z dôvodu úhrad zo strany žalovaného, ku ktorým došlo počas súdneho konania spolu vo výške 459,30 Eur (17.03.2022 suma 153,10 Eur, 14.04.2022 suma 153,10 Eur, 18.05.2022 suma 153,10 Eur), berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 459,30 Eur s príslušným úrokom z omeškania späť. Žiadal, aby súd v tejto časti konania zastavil s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 7512,86 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 7972,16,- Eur od 28.12.2018 do 17.03.2022, zo sumy 7819,06 Eur od 18.03.2022 do 14.04.2022, zo sumy 7665,96 Eur od 15.04.2022 do 18.05.2022, zo sumy 7512,86 Eur od 19.05.2022 do zaplatenia. Pre prípad, že žalovaný uzná uplatnený nárok, žalobca s poukazom na § 282 CSP navrhol aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Súd rešpektoval dispozičné oprávnenie žalobcu a v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil v časti o zaplatenie sumy 459,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne 153,10 Eur od 18. 03. 2022 do 14. 04. 2022, zo sumy 306,20 Eur od 15. 04. 2022 do 18. 05. 2022, zo sumy 459,30 Eur od 19. 05. 2022 do zaplatenia. Predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 7512,86 Eur s príslušenstvom.

9. Súd vykonal dokazovania oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 08. 01. 2016, informácia o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, súhlas so spracovaním osobných údajov, informácie o finančnom sprostredkovaní, predžalobná upomienka s fotokópiou plnej zásielky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad, projekt rozdelenia zlúčením - notárska zápisnica, príloha č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, žiadosť o postúpenie a prevod, dodatok č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26. 01. 2022, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok (založená v registri OpP pod sp. zn. 1OpP/44/2018), ďalej písomnými vyjadreniami právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, pričom zistil tento skutkový stav:

10. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že bola uzatvorená medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom, žalovaným ako klientom a Z. C., M., H., T., XX.XX.XXXX ako spoludlžníkom dňa XX. XX. XXXX. V zmluve sú osobné údaje žalovaného a spoludlžníka v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, dátum narodenia, číslo OP, trvalé bydlisko, číslo na mobil, názov zamestnávateľa, priemerný čistý mesačný príjem, počet vyživovaných osôb, iné mesačné výdavky. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol klientovi - žalovanému účelový spotrebiteľský úver vo výške 9000,- Eur bez poistenia za nasledovných podmienok: výška mesačnej splátky 120,89 Eur, počet splátok 120, prvá splatná dňa 20.02.2016, ďalšie 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti dňa 20.01.2026, celkové náklady spotrebiteľa 5506,80 Eur, celková čiastka 14405,80 Eur, RPMN 10,90 %, fixná ročná úroková

sadzba 10,90 %, priemerná hodnota RPMN 10,08 %, najvyššia prípustná výška odplaty 21,94 %. Podľa čl. XV bodu 10.2 zmluvy spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

11. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný pôžičku spočiatku riadne splácal, potom sa dostal do omeškania s plnením. Poslednú úhradu vykonal dňa 19.07.2018, celkom zaplatil 3386,35 Eur. Z listiny vyplýva výška dlhu 8 901,92 Eur, čo po odčítaní pokuty 929,76 Eur, v spore neuplatnenej, zodpovedá sume 7 972,16 Eur.

12. V dôsledku omeškania žalovaného so splácaním ho právny predchodca žalobcu vyzval listom zo dňa 26. 10. 2018 na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 361,24 Eur s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci august 2018 do 05. 12. 2018. Zásielka bola uložená na pošte dňa 08.11.2018, žalovaný si ju v odbernej lehote neprevzal. Podľa tvrdenia žalobcu, nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19. 12. 2018 úver zosplätnil, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 22. 12. 2018 bez predloženia dokladu o jeho doručení žalovanému.

13. Z údajov v obchodnom registri vyplýva, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) bol dňa 01. 01. 2018 z obchodného registra vymazaný. Jedná sa o dobrovoľný výmaz - spoločnosť zanikla rozdelením, pričom právnym nástupcom podľa projektu rozdelenia sa v tomto konaní stala Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 Následne počas konania VÚB, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na Intrum Slovakia, s.r.o., čo vyplýva z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, jej prílohy č. 3 a zo žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.01.2022. VÚB, a.s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na postupníka (žalobcu) listom zo dňa 26. 01. 2022.

14. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcami a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom v spojení s prílohou rámcovej zmluvy - žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 21. 01. 2022. Postúpenie pohľadávky postupca (VÚB, a.s.) oznámil žalovanému listom zo dňa 26. 01. 2022.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=30.11.2017>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 528 ods. 2 OZ postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

27. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

28. Podľa § 153 ods. 1, 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

29. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči

banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

32. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

33. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako klient - dlžník uzatvorili dňa 08. 01. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru (§ 1 ods. 2 tohto zákona). Zároveň ako spoludlžník vystupuje v zmluve Angela Potančoková, voči ktorej žalobca žalobu nepodal, čo je v súlade s § 511 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého „ak viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.“ Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Jedná sa teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ. Taktiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 9 000,- Eur, splatný v 120 splátkach po 120,89 Eur mesačne od 20.01.2016 do 20.01.2026 (termín konečnej splatnosti). Žalovaný úver nesplácal riadne a včas v súlade so zmluvou, pričom spolu uhradil podľa listín predložených do rozhodnutia súdu vo veci 3845,65 Eur (3 386,35 Eur pred, 459,30 Eur počas konania). Tvrdenia žalovaného o tom, že sa rozviedol a jeho bývalá manželka mala splácať polovicu dlhu súd nemal preukázané. Taktiež nebolo sporné, že pôvodný veriteľ v dôsledku omeškania žalovaného so splácaním úveru pristúpil k jeho predčasnému zosplateniu a následne postúpil pohľadávku na žalobcu.

34. Hoci žalovaný uznal žalobcom uplatnený nárok, súd ex offo skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010 totiž preskúmvanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna sporová strana nenamieta). Súd sa plne stotožňuje s názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/5/2021 zo dňa 17.03.2021, že súd môže v spotrebiteľských sporoch aj pri uznaní nároku žalovaným - spotrebiteľom vyhodnocovať skutočnosti, na ktoré by inak podľa hmotného práva ex offo prihliadal, a teda môže vyvodzovať dôsledky z absolútne neplatných právnych úkonov a to s poukazom na čl. 6 CSP a dôvodovú správu, podľa ktorej nóvum spočíva v zavedení osobitných konaní so slabšou stranou, ktoré výrazne modifikujú doterajšie chápanie rovnosti strán sporu a súd v týchto prípadoch musí zohľadňovať istú hmotnoprávnu i procesnú nerovnováhu sporových strán.

35. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Predmetom konania je pohľadávka zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť postúpená na žalobcu počas konania. V tomto prípade teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ.

36. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním nemal preukázané účinné predčasné zosplatnenie úveru k 19. 12. 2018 v zmysle s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 veta druhá OZ, pričom poukazuje na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Co/27/2019 zo dňa 23. 05. 2019. Z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že pre účinné zosplatnenie sa vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšia ako 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Podľa záverov občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu výkladu použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti, je toto právo časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky v zmysle § 565 veta druhá OZ. V konaní žalobca predložil predžalobnú upomienku zo dňa 26.10.2018, z ktorej vyplýva, že ak do 05.12.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 08/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Upomienka sa dostala do dispozície žalovaného dňa 06.11.2018, kedy bola uložená na pošte a následne pôvodný veriteľ úver zosplatnil k 19.12.2018, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.12.2018 bez jeho dokladu o doručení žalovanému. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný poslednú úhradu vykonal dňa 19.07.2022 započítanú na splátku splatnú dňa 20. 07. 2018. Pokiaľ teda žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky splatnej dňa 20. 08. 2018, 3 mesiace omeškania od splatnosti tejto splátky uplynuli ku dňu 20. 11. 2018, t.j. veriteľ mohol uplatniť právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky t.j. ku dňu 20. 12. 2018. Oznámenie o zosplatnení úveru je jednostranný právny úkon, ktorého účinky nastávajú, keď sa tento prejav vôle dostane do dispozície žalovaného v zmysle § 45 OZ. Žalobca síce tvrdil zosplatnenie úveru k 19.12.2018, avšak uvedené nepreukázal, keď predložil iba oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2018, teda po 20.12.2018 ako najneskoršom termíne pre využitie práva na predčasné zosplatnenie úveru, bez preukázania jeho doručenia žalovanému. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že neboli splnené zákonné podmienky na zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 vetou druhou OZ.

37. Vzhľadom na termín konečnej splatnosti úveru dňa 20. 01. 2026, a neúčinné zosplatnenie úveru súd potom konštatuje, že ak úver nebol platne zosplatnený v čase postúpenia pohľadávky (21. 01. 2022), nemohla byť postúpená pohľadávka z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Rovnako napr. Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 7Co/37/2019 z 24. 06. 2019 konštatuje: „Za takejto situácie právny predchodca žalobcu ani nemohol platne postúpiť na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní, nakoľko v čase jej postúpenia išlo o pohľadávku, ktorá splatnou nebola v dôsledku jej neplatného zosplatnenia“. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

38. Podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 43CoCsp/5/2021 zo 17. 03. 2021 „Zákonodarca síce zaviedol kategóriu sporov s ochranou slabšej strany v konaní, avšak výslovne neupravil žiadne obmedzenia pre rozhodovanie rozsudkom pre uznanie nároku, a to ani v prípade spotrebiteľských sporoch. Preto pri čisto formalistickom výklade ustanovenia § 282 CSP by aj v spotrebiteľských sporoch, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť a žalobca navrhne rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, súd musel rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, čo by znamenalo, že by musel priznať aj premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy alebo musel by priznať právo žalobcovi, ktorý na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je aktívne legitimovaným v spore, hoci inak by podľa hmotného práva tieto skutočnosti ex offio vyhodnocoval. Keďže však Civilný sporový poriadok upravuje spotrebiteľské spory ako osobitný druh sporov s ochranou slabšej strany v konaní, a teda účelom a zmyslom Civilného sporového poriadku je zohľadniť aj istú hmotnoprávnu i procesnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, podľa názoru odvolacieho súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre uznanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 282 CSP posudzovať aj podľa špecifických potrieb strán sporu, pretože napriek kogentnosti ustanovenia § 282 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutím na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre uznanie mohlo znamenať postup súdu v rozpore so základnými princípmi civilného sporového konania, konkrétne čl. 6 CSP. Zákonodarca pritom v čl. 3 ods. 1 CSP upravil, že každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať aj v súlade s princípmi, na ktorých tento zákon spočíva.“

39. Vzhľadom na uvedené súd žalobu vo zvyšnej časti pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácia žalobcu zamietol.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 CSP. Žalovaný zavinił zastavenie konania v rozsahu 5,76 % v časti o zaplataenie 459,30 Eur s prísl. keď plnil v tejto časti počas konania v dôsledku čoho zobrał žalobca žalobu späť. Vo zvyšnej časti v rozsahu 94,24 % o zaplataenie 7512,86 Eur s prísl. súd žalobu zamietol. Súđ potom priznal v spore úspešnejšiemu žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu jeho čistého úspechu v spore, t.j. 88,48 % (94,24 - 5,76 %).